אישים באגרות הראי"ה

הרב חיים דוד דוטנר

רב ששאל את הרב קוק בעניין מריטת נוצות בעוף · שנות חייו אינן ידועות לנו

1 אגרות

דברי הרב קוק ודברי הרב שלמה אבינר, ונוסח האגרות המלא

igrot.shlomo-aviner.net

בקצרה

פרטים ביוגרפיים על הרב חיים דוד דוטנר לא מצאנו במקורות שבדקנו. מה שידוע עליו כאן הוא מן האגרת היחידה אליו, שנכתבה בשווייץ (ראו בפרשת בשווייץ בימי מלחמת העולם (תרע"ה-תרע"ו)).

הרב קוק על הרב חיים דוד דוטנר

בטבת תרע"ה (1915), מסנט גאלן, השיב לו הרב קוק בעניין מריטת הנוצות: אין מקום להרהר על העבר, והמקילים כשנשארו מעט נוצות יש להם על מה לסמוך, וכל מה שנאכל נאכל בכשרות גמורה. אבל אין לצאת במלחמה נגד הרוצים להחמיר, כי רבים מגדולי האחרונים צידדו לחומרה (כרך ב', אגרת תשט).

האגרות

כרך ב', אגרת תשט: בכ"ה בטבת תרע"ה, מסנט גאלן: במריטת נוצות יש למקילים על מה לסמוך, אבל אין לצאת נגד המחמירים.

"מ"מ לצאת במלחמה נגד הרוצים להחמיר א"א, כיון שנמצאו רבים מגדולי האחרונים שצדדו לחומרא"

נוסח האגרות

1 האגרות שבהן נזכר הרב חיים דוד דוטנר, לפי סדר הכרכים, כל אחת עם התמצית שלה

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תשט

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ה טבת תרע"ה - סנט גאלן **נמען:** הרב חיים דוד דוטנר

על מריטת הנוצות: אין מקום להרהר על העבר, והמקילים יש להם על מה לסמוך. אבל אין לצאת נגד המחמירים, כי יש אחרונים שמחמירים.

עיקרי הדברים

- אין לעז על העבר.
- מותר להחמיר.

נוסח האגרת

בעהי"ת[1], ס"ט-גאלן, כ"ה טבת העת"ר[2]

שלו'[3] וברכה לכי'[4] ידידי הרב המופלג בתו"י[5] מ"וה חיים דוד נ"י[6] דאטנער.

אחדשה"ט[7] באה"ר[8].

בתשובה ע"ד[9] מכתבו בענין מריטת הנוצות, אומר בקצרה שלהרהר על העבר אין שום מקום, והמקילין לכתחילה, כשנשאר מעט נוצות כנ"ד, ודאי יש להם על מה שיסמכו, וכל מה שנאכל נאכל בכשרות גמורה, מ"מ[10] לצאת במלחמה נגד הרוצים להחמיר א"א[11], כיון שנמצאו רבים מגדולי האחרונים שצדדו לחומרא, אבל זהו ברור שאין אפילו לעז כל-דהו על העבר.

והנני בזה ידידו דוש"ת[12],

הק' אברהם יצחק ה"ק

1. בעהי"ת - בעזרת השם יתברך
2. העת"ר - השנה תרע"ה (1914/1915) - בצירוף אותיות
3. שלו' - שלום
4. לכי' - לכבוד
5. בתו"י - בתורה ויראה
6. נ"י - נרו יאיר
7. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
8. באה"ר - באהבה רבה
9. ע"ד - על דבר
10. מ"מ - מכל מקום
11. א"א - אי אפשר
12. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו